Quelle: https://manuscripta.at/?ID=7367
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

suis indixerūt. Et qdē phi alterā vtu
tū esse voluerūt: alterā vitioꝝ. h ille.
Nihilominꝰ ī isto volumine de altera
via tm̄: videlꝫ vitioꝝ describere cona-
bimur. Ait. n. Isocrates phs ⁊ orator
p̄clarꝰ. Verere crimīa etiā si falsa sint.
Nam pleriq; vitatē ignorāt: opinio-
nem aūt cōiecturant: magis formida
crimē q̄ damnū. Plato vtiq; aliꝰ phs
ingenuꝰ inqt. Triūphus īnocētie est
non peccare vbi liceat posse. De vitijs
igit̄ ⁊ pctīs aīam in ignē etnū ducēti-
bus dn̄o cōcedēte tractate cupiētes h
ordine ꝓseq̄mur. qa p̄mo p totū sacꝝ
tēpꝰ aduentꝰ dn̄i de pctō ī gnē descri-
bemꝰ. In sacra vo q̄dragesima sequen
ti de tribꝫ principalibus vitijs. cū spe-
ciebꝫ eoꝝ. s. supbia auaritia ⁊ luxuria
late diffuseq; aperiemus. ꝑ aliā aūt q̄-
dragesimā de reliqs q̄tuor vitijs capi
talibus. gula. s. īuidia ira ⁊ accidia. cū
spēbꝫ suis: lucide ⁊ apte p̄dicabimꝰ.
Quibꝫ oīuꝫ vitiorū fiet apta oībꝫ no-
ticia ad euadēdū penā etnam ⁊ cōse-
quēdū sūmā ⁊ īmarcessibilē gloriam
in secula seculoꝝ. Amen.

Dn̄ica p̄ma d aduentu. de denomina-
tione peccati mortalis. quot. s. modis
noīatur. ⁊ q̄re mortale dicit̄. Sermo
primus huiꝰ opis.

Ora ē iam

nos de somno surgere.
Scribūt̄ h vba ad Ro.
13°. ⁊ in epl̄a occurrentis
dn̄ice. Solēt hoīes sicut ⁊ oīa aīalia ea
q̄ sūt fm nām auidiꝰ q̄rere. iocūdius
possidere. ea vo q̄ sūt ꝯ nām horribi-
lius fugere. molestiꝰ sustinere. Et iō
cum super oīa sit eis naturalis vita ⁊
mors cōtraria. qa ꝯmētator sup z° de
aīa ait. q omne naturaliter desiderat
sui ꝑmanentiā. Hinc est q vita ipsa ē
eis desiderabilior ⁊ iocūdior. mors vo
horribilior ⁊ molestior. Et cū verū sit
de morte corporis. aīa vo sit nobilior
incōparabiliter corpore si naturalem
ordinem hō sequatur: sicut d nccitate
magꝭ appetit vitam aīe q̄ corporis. ma
gis abhorrebit mortem aīe q̄ corporis
quia fm phm z° de gnātione. natura
sp desiderat qd melius est. Et in z° de
celo ⁊ mūdo ⁊ de senectute ⁊ iuuētu-
te. Natura inqt sp facit qd optimū ē.
Sꝫ quia nihil pōt auferre vitā ⁊ infer-
re mortē aīe nisi peccatū mortale cuiꝰ
calamitatē ⁊ damnū quia ipsi miseri
peccatores non cognoscūt in ipso con
tinuo ꝑmanēt: demūq; ꝑimūt. Et ab
hac ignorantia siue inconsideratione
egritudinis proprie oritur obliuio pe
nitētie. Propt̄ea Augꝰ sup ps. 50. ait.
Nemo insanabilior est q̄ qui sibi sanꝰ
videt̄. Et ad sile Sen. ad Lucillū ait
epl̄a. 51. Non est extrinsecum malum
nostrū. intra nos est. ī visceribꝫ ipsis
sedet. ideo ad difficultatē ipsiꝰ veni-
mus quia egrotare ignoramus. h ille.
Id circo crebro cogitaui nihil vtilius
fore q̄ tractare de grauitate ipsiꝰ pec-
cati cuiꝰ tanta est grauitas ut mox no
minatū appareat audientibus horri-
dum abhominabile detestandum fu-
giendum. Vn̄ Augꝰ in li° meditatio-
num. ca°. 24°. ait. Heu peccatum hor-
rendum nomen. res detestabilis. nul-
lo modo cōparabilis. cecus nō videt
foueam in quam cadit. insanus putat
se debere quod facit: quia sponte facit
peccatū. videns ⁊ sciens precipitio se
tradit. mors ⁊ tormenta quelibet tm̄
sūt. ⁊ in se feda non sunt: qa ordinata
retinere. nec aliqd assequi īmo potius
intendit destruere. sicut est ī ira odio
⁊ inuidia. q Augꝰ diffinit peccatū per
illud quod est radix oīs mali. hoc aūt
est amor libidinosus. ⁊ qm̄ oīs amor
libidinosus uel ē rei habite uel haben
de. ⁊ h p̄ter regulā ⁊ ordinē legis eter-
ne q̄ dicit̄ iusticia. ideo dicit q pctm̄
est volūtas assequēdi uel retinēdi qd
iusticia vetat. ita q describit amorem
inordinatū q ē radix oīs pctī. q̄uis g
ī ira ⁊ odio sit detestatio ꝯsequēs: est
tn̄ ibi delectatio antecedens. ⁊ ꝓpt̄ea
cōtinent̄ sub hac assignatione. Q si
iterꝫ dicat̄ q velle cōsequi qd iusticia
vetat uel retinere. hoc est auaritie uel
rapine. Est g questio q cū peccata ita
bene sint ꝯtra alias vtutes sicut cōtra
iusticiā. q̄re magis diffinit̄ pctm̄ p op
positū ad iusticiā q̄ p oppositū ad vtu
tes alias. Ad h respondet̄ fm Bona-
uenturā ī q̄stiōibus lr̄alibus. q asse-
cutio ibi stat nō solūmodo ꝓ cupidi-
tate rerꝫ terrenarꝫ. īmo etiā cuiuslibet
appetibilis. iusticia vo ibi stat non tm̄
ꝓut est cardinalis vtus s ꝓut ē vtus
gnalis q̄ oēs vtutes ꝯplectit̄. ⁊ cui oīa
vitia opponūt̄. fm q pōt exponi illud
phi 5° ethicoꝝ. Iusticia nō est ps vtu
tis s tota vtus est. Hinc Anselmus h
modo diffinit pctm̄ dicēs. Pctm̄ ē ca-
rentia debite iusticie. vbi Alexander
ait. q iusticia nō accipitur ibi ꝓprie ꝓ
vna vtute s coīt̄ ꝓ rectitudine volū-
tatis q̄ attendit̄ fm quācūq; vtutem.
Et fm h potest ītelligi illud Sen. di.
Quid ē iusticia nisi dīna lex ⁊ vīculū
societatis humane. Quisqs hāc sectari
desideras time deū p̄us ⁊ ama ut ame-
ris a deo. amabis. n. deū si in h eū imi-
taberis ut velis oībus ꝓdesse nulli no
cere. h ille. Vbi notādū q tribꝫ mo-
dis accipi iusticia solet. Vno mō ac-
cipit̄ iusticia punitiue. i. ꝓ inflictione
penarꝫ. quā diffiniens Cicero in li° de
officijs. ait. Iusticia equitatis est q̄ tri-
buit̄ patienti ⁊ si nolit qd eius merito
debet̄. De q̄ etiā dic Isidorꝰ dis. 4. ca°.
facte sunt. s. Facte sunt leges ut metu
earꝫ humana coherceatur audacia tu-
taq; sit apud improbos īnocentia ⁊ in
ipis improbis formidato supplicio re-
frenetur audacia ⁊ nocendi facultas.
Alio mō nēpe nostro magis large iu-
sticia sumitur distributiue. i. ꝓ virtu-
te q̄ vnicuiq; qd suū ē reddit. De qua
Tullius ait. Iusticia est habitus aī cōi
vtilitate seruata suam cuiq; tribuens
dignitatē. Et glo. sup illud Math. 5°.
ca°. Btī q esuriūt iusticiā. taliter inqt.
Iusticia ē sua cuiq; iura tribuere sibi
s. ꝓximo ⁊ deo. 3° modo iusticia lar-
gius sumitur ꝓ opatiōe. i. quacūq; bo-
nitate. cuiꝰ fm Augꝭ. due partes sunt
bonū. s. facere. ⁊ malū declinare. De q̄
iusticia dn̄s Math. 6° ca°. loqt̄. Que-
rite primū regnū dei ⁊ iusticiam eius.
vbi glo. dicit. Iusticia regni est oīa q̄
docuit dn̄s obseruare. Licꝫ igitur pec-
catū cōtra oēm iusticiā faciat. tn̄ diffi
nitio Augꝭ. contra eam largius sūptā
loqtur. Vn̄ idem ī li° de vera religiōe
declarās ait. Peccatū est appetere que
xp̄us contempsit uł contemnere que
xp̄s appetijt. Ex h igitur patet q pec-
catū cōtra oēm iusticiam facit oēmq;
virtutem ab hoīe expellit. quia scdm
phm x°. metaph. Contraria simul esse
non possunt. Vltra predicta possumꝰ
etiam considerare peccatum p respec-
tum ad finem quem intendit. Et isto
modo assignatur alia diffinitio que ē
Augꝭ. di. Pctm̄ est male vti bono. Ex
q̄ pꝫ q pctm̄ est humane nāe oppositū

Cod. 240/116 / 83
26583
Nro 83.